

DOBROGEA JUNĂ

ABONAMENTE:
Pe un an 10 Leu
Pentru preoți și învățători 8 "
Anunțuri și reclame după invocătură.

ORGAN AL TINERIMEI DOBROGENE

Apare de două ori pe lună

DIRECTOR ȘI PROPRIETAR

CONST. N. SARRY

Redacția și Administrația str. Dobrogeană

Ce ar fi de făcut.

In numărul nostru precedent, vorbind de cele două partide de guvernămînt — și cuprinzînd în acestea toate tagmele și grupările respective, fiecare din ele, în treacăt fie zis, cu pretențîunea de a deține, fără să-l arate însă, steagul partidului — după ce constatam că ambele au ajuns în stare de descompunere — stare premergătoare unei prefaceri radicale — ne opream la concluziunea că, față cu o asemenea stare de lucruri, a ne avînta astăzi cu tot dinadinsul în luptele politice, înrolindu-ne sub unul din cele două steaguri — ambele jepelite, nu în lupte nobile de idei, ci în imbrînecile din față tarabelor respective — ale celor două partide zise *istorice*, ar fi să ne infundăm într-o groapă de gunoi aprins, în care să nu ne aștepte de cît o moarte pe cît de sigură pe atît de tioaloasă. Iar mal departe, ne propuneam pentru astăzi să arătăm cam ce ar fi de făcut în momentele de față, pînă ce alte vremuri și cu adevărat noui, ne vor indica o îndrumare mai fericită.

Istoria ne pomenescă de o sumă de cetăți din antichitate, care, prin felul de a concepe și a-și conduce treburile publice, deveniseră nu numai niște contre puternice și prospere, dar au contribuit cu foarte mult la mersul înainte al întregel omenirii. Sub auspiciile lor a înflorit civilizațunea, arta și s-au desfășurat izvoarele de știință, dela care încă se adapă pretențiosi epigoni de astăzi.

Comuna din timpurile noastre, chiar cu organizațîunea ei actuală, poate intra cu succes în rolul cetăților de odinioară, și dacă dincolo, în țară, politica așa zisă «generală» absoarbe și istovește cele mai bune și mai prodigioase puteri și calități de muncă, dincoace. În Dobrogea, unde încă suntem întrucîntați feriți de această paecoste, energia cetățenilor poate fi întrebuită cu mare folos în această direcțîune.

Dacă aruncăm o cîstă de secură privire retrospectivă asupra felului și condițiunilor în care s-au ființat co-

munele din această provincie dela anexare începînd, nu putem să ne înțoarcem ochiul de cît cu amărciune și dezgust. Destrăbălare și lipsă desăvîrșită de interes, — iată doîn termeni, cari caracterizează întreagă activitatea noastră comunala, din ultimele trei decenii. Si dacă administrația — aşa cum era recrutată și alcătuită — are o mare parte de vină, nu mai mică este partea de răspundere a cetățenilor locali și în special a autochtonilor, cari au arătat pînă acum cea mai culpabilă dezinteresare față de treburile lor obștești.

Părinții noștri, abia scăpați de sub regimul turcesc — regim de teroare și al bunului plac — cu o conștiință cetățenească nedeslușită, cu o educație foarte limitată, aveau poate o scuză, pe care noi, generațîunea de astăzi, n'am mai putut-o invoca. Tara, care ne-a primit la sinu-i — și la cărel bună stare, prosperarea comunelor, ce o alcătuiesc, e o condițîune absolută — e în drept să ne pretindă mai multă solicitudine și mai mare interes pentru treburile ei publice, care, la urma urmelor, sunt și treburile noastre.

In izolare în care trăim însă astăzi, orice pornire frumoasă și orice acțiune ar fi iluzoriî. Se cere neapărat să ne grupăm, dacă nu într'un mănușchiu — ceeace ar părea cu nepuțință — dar cel puțin după părerile și principiile ce ne călăuzesc, și în aceste adunări să se discute atît păsurile și nevoile noastre obștești, cît și mijloacele de adus la îndeplinire — și numai acestea.

Dezbaterile unor asemenea grupări, în care vor trebui să intre elementele de tot felul, ar ajunge să stabilească programe de activitate rodnică și bine cibizuită, în toate direcțiunile, — și atunci, reprezentanții guvernului din localitate vor fi săuți de a mai runca arcana pentru a putea primi și forma un sfat comună compus în cele din urmă din persoane nelegate între ele prin nicăi un principiu și prin nicăi un sentiment; atunci vom ajunge să avem consiliul comunale alcătuit din oameni, cari știu ce vor și cum ar putea aduce la îndeplinire; atunci vom fi dispensați de uricioșul spectacol, de a vedea tot felul de specimene stînd, în pragul alegerilor, cu pălăria în mînă, în fața prefectilor, implorînd

și reușind în cele din urmă să pătrundă în consiliile comunale, unde cătă a-și face trebșoarele; atunci vom parveni în sfîrșit, să vedem banul public întrebuită cu folos și în lucrările de edilitate de imediata și practică trebuință; atunci, da, vom putea pretinde că am atins acel grad de maturitate politică, care ne-ar face apti de a putea exercita cu succes drepturile politice și a ne bucura de deplinătatea lor.

Const. N. Sarry.

○ ○ IMPRESII ○ ○

Am vizitat zilele din urmă Brăila și într'una din serii, pentru a-mi ucide timpul, mă dusel la așa zisul „Teatrul de varietăți” — o casă de toleranță la fel cu acele ce se găsesc prin centrul orașului nostru. Afără de o reprezentăție de cinematograf — care au ajuns plăcitorie ca și aristocrație de pe vremuri — teatrul în chestiune era singurul spectacol pe care-l oferea marele port dela Dunăre.

Grădina era ticsită de lume, cu toate că era într'o zi de iucru, — și nu știu dacă lipsa de altă distracție, sau gustul din ce în ce mai pervertit al publicului, justifica această mare îmbulzeală.

Fui nevoie să iad loc la o masă ocupată de un respectabil burgher, și după îngrijuirea unui „lap” și a reglementarei doze de fisticuri, am simțit nevoie de a intra în vorbă.

— Domnul e strein? — Începu conșeancul meu.
— Da, strein de localitate, respinsel.
— El, cum vă place Brăila?
— Desi monotonă, totuși frumoasă.
— Criza, dom'le, ne-a băgat în draci! Ne-a lăsat toată poftă.

— Cel puțin aveți unde vă răcori aicea. Sunteți înconjurați de plantări, cari îmi plac cu atât mai mult, cu cît la noi, la Constanța, lipsesc cu desăvîrșire. Am fost azi pe la Lacu-Sărăt; m-am oprit și la Monument, — și nu mă mai saturam de atâtă frumusețe și sănătate.

— La care „Monument”? — La Monumentul din drumul Lacului.
— Zi „Mulamente”, dom'le! Monument e doar ăla, al lui Traian, dela Sfîntul Arhanghel.

Am căutat de geaba să-l conving pe interlocutorul meu că se însăla, căci în cele din urmă, ridicînd tonul, îmi spuse cu un aer plin de convingere:

— Cum, dom'le? Ești Brăilean get-beget, să mă înveți d-ia, cum îl zice la „Mulamente” nostru? El, drăcia dracului!

Am tacut, fără să mă convingă, mă învinse.

Impresia, cu care am părăsit, însă, pe acest Brăilean get-beget, o păstrează pentru mine.

CE-SAR.

Activitatea extra-scolară.

A trecut, aproape neobservat, în anul parlamentar ce a expirat, un moment de mare însemnatate pentru lumea învățătoarească; anume: interpelările a doi mari cugelători și fosti miniștri ai instrucțiunii publice și cultelor, asupra activității extra-scolare a învățătorilor, adresate actualului ministru Spiru Haret.

Erau în luptă nu numai persoane politice ce se dușmaneo din cîte șiie ce motive, ci două idei fundamental opuse *asupra rodului învățătorului*. În mijlocul sătenului român, — idei aparținând oamenilor de același nume și poate cu același dor pentru prosperitatea sării noastre.

Interpelatorii au adus învinuiri tuturor acestora, căi au indemnăt pe învățători să iasă din cîl patru pereți al școalei, să se coboare în mijlocul pădurii din care au egit ca s-o lunineze prin sfaturile lor și să ia parte în mod direct la dezrobirea economică a săteanului. Putem conchide deci, că părerea lor a fost și este, că învățătorul să stea nepăsator între cîl patru pereți ai școalei, avind ca principală ocupație învățarea scriș-cărților a copiilor de săra.

Motivele pe care se baza în a afirma această vedere a lor, erau că, învățătorul are prea mult de muncit în școală și deci nu-i rămîne timp să mai vadă și de alte ocupării ce îi se impun.

Totuși oamenii mari ui acestei sării au recunoscut că la noi funcțiunea de învățător s-a confundat în ultimul timp cu misiunea de apostol și sfaturilor în bine al sărănimiei. Cercetașii discursurile pronunțate de diferiți miniștri la congresele noastre didactice și vezi vedea că ei afirmă în totul cele spuse mai sus, ba ceea mai mult, ei indeamnă pe învățător a-se cobori în mijlocul săteanului și prin sfaturile lui să-l îndrumă spre o viață mai omenească. Deputați în Cameră au strigat de pe fațimea tribunei, că învățătorii neamului românesc nu pot sta nepăsatori în mijlocul a cinci milioane de săra goi, flăminzi, bolnavi și inculși, midjumindu-se în a petrece timpul între cîl patru pereți al școalei, învățând pe copii numai carte; și e neapărată nevoie ca rolul învățătorului să se extindă în afară de școală, transformindu-se într-o adevărată misiune de apostol.

Să ne întrebăm și noi ce rost ar avea învățătorul considerat ca factor social, cînd el n-ar veni în contact cu satul în care trăește?

Pedagogia chiar recomandă, că învățătorul să aibă un contact permanent cu familia, interesindu-se de purtarea școlarilor săi și dînd sfaturi necesare părinților pentru educația copiilor lor. Apoi dacă am admite chiar această vedere a pedagogilor, tot trebue să recunoască chiar și cei mai răi voitorii, că învățătorul trebuie să aibă o activitate extra-școlară. Si cum la noi partea rea este că săra e absolut inculit, și din această cauză și sărac, a trebuit fatalmente ca activitatea extra-școlară a învățătorului să se îndrepte înspre acea parte rea, căutând a-o îndrepta prin toate chipurile. Astfel s'a născut cercurile culturale, care au adus servicii mari sărănimiei. Cercurile culturale au născut bâncile, care tind a deveni cel mai principal izvor de credit pentru săra și care l-au scăpat în mare parte de cămătarii.

Bâncile populare au început să deprindă pe săra cu economia, care este izvorul bogăției.

Continuind mai departe vom constata că, activitatea extra-școlară a învățătorilor trebuie să se întindă și mai mult.

Văzind specula neomenosă ce se făcea pe spinarea săraului de către sansarii și cumpărătorii de cereale învățătorul a intervenit și prin sfaturile sale a indemnăt pe săteni ca să se asociază între ei pentru a vinde produsele în comun. De aici s'a născut obștiile, societățile de consum care au însemnat un pas înainte în viața economică a satelor.

Cine oare e acela cu dor de săra care vede în această procedare a învățătorilor o greșeală? A face un cor plăcut pentru a atrage pe săteni la biserică, a aduna obștea satului pentru a-i vorbi de higienă, respectul legilor, de un trăi mai bun este oare o crimă? Si totuși sunt oameni în săra asta,

că și au ponegrit într-un chip așa de mișintenționat bune ale discursilor, incit la un moment dat le-au parțialatrenumele cu gădăriște, și chiar viață.

Dacă ne vom lua după aceea, că susținem stingerea activității deja începute, vom avea triată ocazie a constată că se refuză serviciul gratuit și bine voitor pentru clasa noastră sărănească.

Dacă cumva învățătorii n-ar mai continua activitatea lor extra-școlară cu ce ar înlocui statul pe conducătorii instituțiunilor sărănești deja create?

Cine ar conduce cele 2500 bânci, 400 cooperative de consum și obști?

Cite milioane ar trebui statului ca să aibă funcționari anumi plătiți pentru a face cu ei, ceea ce face astăzi învățătorul singur, în mod gratuit?

A afirma că activitatea extra-școlară a învățătorilor a adus un rău sării și trebuie să înceteze, este a fi un rău voitor al masei sărănești, care aşteaptă de venire să se ridică.

Pe timpuri, diferiți oameni sau clase de oameni, nu au avut interesul de a liniști pătura sărănească încătușată în fiarele negășinii și a robiei economice. Si dînd nu răzul efectelor dezastruoase ale acestei încătușări, s'a năpusit asupra celor ce au îndrăsnit să indentne pe săra a-se lumina, acuzându-i cu epitele pe care loți le-au auzit și le-au citit prin gazete....

De cît, apă curge pieptele rămîn. A trecut și acea furie nebună, îngroptând sub grozăvile ei pretenția acelor ce roiau continuarea și mai departe a unei slări de joscacie pentru sărănicime. Astăzi totușt lumea este convinsă că, o acțiune a tuturor organelor statului pentru îndrumarea celor mulți la o viață nouă este imperios cerută.

Activitatea noastră intreruptă va trebui să reincepă la toamnă, cu aceeași abnegație cu care a pornit de la început, după cum zice Victor Hugo: „Datoria noastră a tuturor, or ce om fi, legislatori, profesori, profesori și scriitori, e de a răspindi, de a cheltui totă energia socială spre a combate și distruga mizeria semenilor noștri și de a le îndrepta susținutele către un ideal”.

Un dascăli dela săra.

O-ni-e mie Hunu-mare,
O-ni-e mie Hunu-mare,
Nu-mă însoțești cu stare,
Eș-mă însoțești cu măspăcă mie!

Si-o s-o iau săză, —
Cum e, măsuță, cum e ști, —
Cind nevăză n-o săză placă,
Ce făcas de evașă? —

Si nici tata nu se lasă?
Nu-ți nimică. Eș-mă în,
E săză... — da-ți frumoasă!
... Ce mi-ți zestrea cu venin? —

Am s-o iau, măsuță dragă —
Si-așa nu-s de vrăiu horozi —
Am s-o iau! O iau, măsuță
Dine-măi măcar pe loc!

Si-o s-o fug cu ea, măsuță, —
Înc-odată și-o mai spun, —
Am să fug. Între vălcile
Si între munte să mă cunun!

Cruică-Delășile

UN PROIECT

pentru apărarea și consolidarea malurilor în partea de nord-est a orașului Constanța.

Una din lucrările de edilitate ale orașului nostru, care nu mai admite întirzire — mai ales acum în urma parcelării și vinderel cartierului „Tigănia” — sără a mai vorbi de continuele surpără de pînă acum, care amenință să înghețe și întreaga strada Mircea — este de sigur consolidarea malului de nord-est.

Dăm loc mai jos unui proiect întocmit de d. inginer inspector general Anghel Saligny, rămânind ca să revenim asupra acestei chestiuni în numărul viitor.

I. Descrierea malurilor de consolidat și cauzele surpărăilor.

Partea cuprinsă între Hotel Carol și Biserica Greacă. — În afara de stratul de teren raportat amestecat cu resturi de zidării cari acoperă o parte a orașului actual, tot platoul Constanței este acoperit de un strat de Löss de 8 pînă la 20 metri grosime, permeabil cum sunt lăsările și cu coheziune relativ mare.

Pe partea dintre Hotel Carol și pînă la biserică Greacă, pe o lungime desfășurată de 1050 metri, acel strat repauzează direct pe stinca, care se ridică pe acea parte deasupra nivelului mărelui.

Acolo unde clădirile particulare sunt așezate chiar pe mal s'a construit de către proprietarii acestor construcții ziduri de apărare contra valurilor.

Aceste imprejurări fac ca pe distanță arătată mai sus malurile se mențin foarte bine, și pentru a le apăra contra valurilor, pe timp de furtuni mari, ar fi suficient a se apăra în același mod și părțile coprinse între zidurile construite de particulari.

Partea cuprinsă între Biserica Greacă și Strada Plevnel. — Pe această parte, care are o lungime desfășurată de aproximativ 270 metri, între stratul de Löss și stratul de stinca care se află mai jos, este întrepuș un strat de argilă roșie foarte puțin permeabilă.

Această argilă roșie se menține foarte bine, aproape vertical pe înălțimi relativ mari, cînd este uscată, după cum se poate constata, pe diferențe portiuni ale malului mărelui.

Ea își pierde, însă, cohesiunea ca toate argilele, cînd este imbibată de apă.

Pe distanță arătată mai sus, din cauza că pantele terenului sunt mari și suprafața platoului mic, argila roșie este uscată după cum s'a putut constata și prin un puț făcut pînă la adincimea de peste 30 metri și unde nu s'a găsit de loc apă.

Mișcările și surpările pe această parte, mult mai puțin importante de cît pe portiunea care urmează, sunt provocate de acțiunea apei asupra piciorului malului și de apele de ploaie, cari s'a infiltrat de la suprafață prin crăpăturile talusului astfel deranjat.

Partea cuprinsă între Strada Plevnel și Abatorul. — Pe această portiune surpările sunt

De pe plată.

I-aș cinta un cîntec dragă,
Să răsună 'n codru fragă...
Ca să poată măndra și
Cum și tu a o lubă!

Dar mi-e teamă, — nu cumva,
Codrul cind ar răsună,
Să măndă maică-să
Si să-i strice linștea...

Că mi-e măndra tinereă
Si-ar boala de dor și frică;
Si mi-e măndra tinereă —
Si mi-e drag de măndra mea!

Si s-o pris dorul de noi,
Ne-o cuprins pe amindoi.
... Mama, Tata, 's tot pe-un glas,
Dar pe măndra tot n'o lasă!

La Iaz.

Am văzut-o teră la Iaz
Zomoiind la rupe
Si m-o pris par'c'un necaz
C'acolo nu-s tufe.

De-ar fi Iazul în pădure
Si-aș găsi-o lăză
I-aș plăti eu, puțulipit,
Cluda al de-asărlă!

Am s-o Iaŭ...

Am s-o Iaŭ... așa, măsuță,
Cum nu vrei tu să mă Iașă,
Am s-o Iaŭ mimo! și — lipsă,
De Hunu-mare și Munteșă!

foarte importante. Ele provin din cauza acțiunii combinante a valurilor asupra piciorului malului și a numeroaselor izvoare.

După cum rezultă din examinarea malului și a sondajelor, stratul de Löss are aici o grosime de 12 pînă la 15 metri și repauzează pe un strat de argilă roșie sub care se află o succesiune de alte straturi de argilă de diferite culori. — Apa care se infiltră prin stratul de Löss stagniază mai mult sau mai puțin pe stratul de argilă roșie și se scurge foarte încet către punctele mal joase. Pe tota coastă cuprinsă între Hotelul Carol și Abatorul veche, numărul pe porțiunea arătată mai sus alelor se scurge spre mal, pe tot restul coastei malul este uscat.

— Argila roșie, după cum s'a spus mai sus nu este cu total impermeabilă.

Prin fisul mic și cu timpul o parte a apel din stratul menționat pînă în jos, reduce foarte mult coheziunea stratului de argilă roșie și malul se surpe.

Inalțimea pe care se surpe malul depinde bine înțeles de adincimea pînă la care pînă în jos.

In afară de cauzele menționate mai sus și scurgerea, spre mal, a apelor de la suprafață a produs surpături însemnate.

Este dar indispensabil ca cu ocazia execuției canalizării orașului, apele de la suprafață să fie impiedicate de a se scurge pe taluz.

Rămîne încă de adăugat, ca o alunecare a straturilor este cu totul excludată, fiind că malul se menține aproape vertical pe o înalțime de 10 pînă la 15 metri și nu se observă nici o crăpătură la casele situate chiar pe marginea malului. — A fost chiar casă care a stat mai mult timp în porte-à-faux.

Aceste lucruri ar fi cu totul imposibile dacă ar fi alunecare.

II. Măsurile propuse.

Din descrierea cauzelor de surpare a malurilor rezultă, că trebuie negreșit să se apere piciorul malului pe toată distanța dintre Hotelul Carol și Abatorul; să se reguleze și să se consolideze talusele pe partea unde există izvoare; să se reguleze talusele pe partea unde malul este uscat și în fine, să se opreasă scurgerea apelor de la suprafață, pe taluse.

Apărarea în contra valurilor.

Traseul. — Din punctul de vedere al costului este natural ca zidul de apărare să urmeze configurația malului actual pentru a se evita adincimile mari de fundații și împliniri importante.

Aceasta ar fi avut însă marea neajuns de a împiedica nici în viitor formarea depozitelor de ierbură marine care prin descompunerea lor fac azi foarte supărătoare locuirea și chiar trecerea prin acele părți.

Pe de altă parte este rațional de a se profita de această apărare pentru a se face un Bulevard de a lungul ei și a se elîstiga locuri pentru clădiri locuințe de vară, cu atât mai mult, că plaja actuală a băilor de la vilă va deveni cu timpul impropriă, pe cind în direcția spre Nord se găsesc plaje foarte bune.

In fine s'a căutat ca zidul de apărare să fie fundat pe cît posibil pe stîncă.

Acestea sunt considerațiunile ce s'a avut în vedere la stabilirea traseului propus.

Tipul zidului de apărare. — Pentru acest zid s'a admis acelaș profil ca pentru lărgirea Bulevardului Elisabeta, care s'a dovedit ca suficient și relativ ușor de executat.

El se compune dintr-o fundație de anrocamente mari începînd de la fund pînă la cota + 1, ale căror goluri se vor umplea cu pietre mici. La cota — 0.50 profilul anrocamentelor prezintă o branchetă de 1. m. 50 lărgime în scop de a fringe puterea valurilor.

Golurile anrocamentelor d'asupra cotei zero se vor umple cu zidărie de ciment pe o grosime de 50 cm. măsurată normal pe talus.

Zidăria d'asupra anrocamentelor se vor face din piatră vrută cu mortar de puzolana sau de var hidraulic.

Coronamentul acestui zid, precum și parapetul de d'asupra, se vor face de beton de ciment.

Pentru a împiedica ca valurile să se reverse pe bulevard, partea superioară a parapetului se

află la cota — 5.90. Pe lîngă această valură insinuă se ajunge la zidul de apărare, având să urce un fund relativ mic, și cu pantă dulce, numai pe funduri mari, vor ajunge stropii de apă pe Boulevard. În dosul anrocamentelor deosebit de căteră pentru a împiedica ca valurile să pompeze pămîntul din împinări.

Regularea taluselor pe partea dintre Motelul Carol și strada Pleven.

Pe această parte neexistând izvoare, s-a prevăzut să se facă numai o regulare a taluselor profitând în același timp de această împrejurare spre a crea cîțumurile de acces necesare pentru comunicația cu Bulevardul pe jos.

Consolidarea malurilor între strada Pleven și strada Grivițel.

Pe această parte neexistând izvoare, s-a prevăzut să se facă numai o regulare a taluselor profitând în același timp de această împrejurare spre a crea cîțumurile de acces necesare pentru comunicația cu Bulevardul pe jos.

Studiiile făcute. — Pentru a determina natura terenului și mai cu seamă straturile de apă și debitul lor, s'a făcut 2 puțuri și 7 poraze care sunt însemnate pe planul cotat.

Din aceste sondaj, din stratificația aparentă a malurilor și din numeroasele puțuri din această parte a orașului, din care unele se scoboară pînă la cota — 3.50, se constată un prim strat de apă începînd aproximativ la cota + 20 și care alimentează numeroasele puțuri din această parte a orașului (peste 30 de puțuri) și un al doilea strat foarte abundant, începînd proximativ la cota + 4.00 și care se scurge prin stratul de calcar amestecat cu marma, pe care repauzează diferite straturi de argilă.

In timpul surpărării rufului de sondaj No. 2, apa din primul strat care era abundantă și care se stringea în timpul nopții în puț pe o înalțime de aproximativ 1 m. 50 s'a scurs în stratul al 2-lea de apă îndată ce s'a ajuns la acest strat, fără a provoca o urcăre a nivelului apel din acest din urmă strat, ci din contră după mal multe luni s'a constatat chiar o scădere a nivelului la care se găsise apă în stratul al 2-lea.

Același lucru s'a întâmplat și la puțurile săpate de particulari mal jos de primul strat și care s'a adincit pînă la stratul al 2-lea.

Prin primul strat de apă este influențat de secete, pe cind stratul de jos nu.

Acest al 2-lea strat pare a fi același strat de apă care se întâlnește la puțul C. F. R. de la Anadolchio și la puțurile făcute de primăria comunei Constanța la Palaz.

Aceste observații ne-a condus ca să scurgem apă din stratul I-II, prin denuri verticale, în stratul de jos. Cu toate acestea, s'a studiat și alte numeroase soluții, pentru consolidarea acestor porțiuni; s'a studiat chiar și ziduri de sprijinire uscate și zidite.

Am trebuit să renunțăm, însă, la orice soluție care comportă galerii deschise atât din cauza costului considerabil, cit și din cauza dificultăților de execuție, precum și din faptul că deschiderea acestor galerii pe înălțimișă de mară ar putea provoca surpărări sau chiar numeroase mișcări, producind însă crăpături însemnate la clădirile de pe mal, expunind astfel primăria la procese și daune.

S'a studiat de asemenea aplicarea diferitelor sisteme clasice cu puțuri și galerii subferane.

Toate aceste soluții sunt însă cu mult costisitoare și mal greu de executat de cînd soluția propusă prin proiect, mai cu seamă că multe din ele trebuia executata în terenuri deja mișcate.

Soluția propusă. — Soluția propusă consistă, dar, în scurgerea apelor din straturile superioare în stratul de jos, prin drenuri verticale.

Terenurile superioare fiind puțin permeabile este necesar ca aceste drenuri să fie așezate la distanțe mici între dinsele. Însă ele nu au nevoie să aibă o secțiune mare, mal cu seamă că drenurile fiind verticale ele au pantă maximă posibilă și vor funcționa mult mai bine de cînd acele cu pantă mică. Aceste drenuri verticale se vor executa prin găuri de sondă de 30 cm. diam. fără tuburi, care se vor umplea pe toată înălțimea straturilor acifere cu piatră spartă și bine ciuruită, cu dimensiuni

de 14-16 cm., pentru a se obține maximul posibil de goluri.

Se va așeza o primă linie de drenuri paralele cu creasta talusului, pe stradă, la depărtare de 2 m. din axă în axă, care va forma un perete permeabil destinat a capătă apelor ce vin din spre platoul spre a le scurge în stratul de jos.

Pe partea coprinsă între acest rînd de drenuri și piciorul talusului se vor așeza alte rînduri de drenuri verticale, după cum se arată în planul drenagilor care, pe lîngă destinația ce ar de a face acela masiv, vor putea scurge în stratul inferior și apele ce să se strcură printre drenurile din prima linie. Acest sistem de consolidare este totuș inspirat de circumstanțele locale, prezintă numeroase avantaje asupra futuror celorlalte soluții care s-ar putea admite.

Aceste avantaje sunt următoarele:

1. Costul foarte redus: abia a 3-ea parte din costul celorlalte soluții.

2. Mare ușurință de execuție, putindu-se lucra cu un mare număr de sonde cu totuș independente una de alta și putindu-se face pentru fiecare sondă un mic adăpost astfel ca lucrarea să nu fie întreruptă de timpul rău.

3. Un alt avantaj foarte mare al sistemului propus este absența accidentelor, care, cu celelalte sisteme ar putea, în cazul de față mai ales, da loc la cheltuieli suplimentare considerabile și cereri de despăgubiri prin surpările care se produc adesea la asemenea lucrări în timpul execuției.

4. Independență absolută a fie căruia dren; fie care dren constituind o lucrare de sine stătătoare, care odată terminată îl produce tot efectul său, pe cind cu celelalte sisteme de lucrări trebuie să se termine o întreagă porțiune de lucrare pentru a se obține un efect.

Aceasta constituie mal cu seamă în cazul de față, un avantaj considerabil, lucrările putindu-se executa treptat cu fondurile disponibile.

Mentionăm aci că peretele format de drenuri nu ar costa de cît suma de 50.000 lei și s-ar putea executa independent de ori-ce altă lucrare.

Regularea taluselor. — Pe lîngă drenarea prin sistemul descris mai sus, s-a prevăzut să se face și pe această parte o regulare a taluselor după profilele transversale anexate la proiect, din care se vede că talusele definitive s'a obținut prin săpătură și numai în mod cu totul excepțional, unde nu se putea face altfel, său făcut mici împliniri, în unele puncte.

In toate aceste puncte se vor prevedea în cursul executării drenurile necesare pentru a scurge pe taluse apa ce să se infiltreze prin împlinirile proaspete. Toate talusele vor fi brăzduite și plantate. Banchete, rigole și sănțul de la piciorul talusului. — După cum s'a spus deja în cursul acestui memoria trebue neapărat să se împiede scurgerea apelor de la suprafață pe taluse, ceea ce trebuie să se iaibă în vedere cind se va face canalizarea orașului.

Dar pe această porțiune din mal chiar apa ce cade direct pe talus ar putea produce stricări din cauza că o parte din masivul de pămînt din creasta și piciorul talusului este deja mișcată și prezintă crăpături.

De aceea s'a prevăzut în această parte, pe taluse, o serie de banchete și de rigole zidite care să conduce apele într-un sănț asemenea zidit, care se va construi la piciorul talusului. Aceste lucrări sunt indicate pe planul de situație și pe profilul transversal tip al lucrărilor de consolidare. Banchetele vor avea o pantă longitudinală de spre rigole de 1/50.

Porțiunea dintre strada Grivițel și sănțul Orașului.

Pe această porțiune mișcările nefind importante, credem că apărarea contra valurilor, precum și regularea taluselor vor fi suficiente pentru menținerea malului; mal cu seamă ca mișcările mici care s'ar mai putea produce ulterior nu ar putea avea nici o urmare, în această parte, de oarece casele se află la distanță foarte mare de mal.

Dacă însă se va simți ulterior nevoie, se poate lesne prelungi linia drenurilor verticale de pe creasta talusului și pe această porțiune.

Este interesant să se citeze faptul că pe această porțiune există mal mult de 20 puțuri, în apropiere de mal, din care se scoate zilnic o mare

cantitate de apă, mișcările în această parte sunt mult atenuate.

III. Execuțarea lucrărilor, programul de execuție.

Un program pentru execuția lucrărilor și prin urmare un cașet de sarcini, nu se poate întocmi pînă nu se vor cunoaște sumele de cărți dispuse comuna și dacă va lucea hotărîrea de a face toată lucrarea de odată sau numai pe porțiuni dintr'insa.

Râmine, dar, ca aceste condiții să se prescrie în detaliu de serviciul care va conduce lucrările, după bazele stabilită mai jos.

În orice caz lucrările vor trebui să se execute în ordinea următoare:

1. Drenajul: Pentru ca drenurile să fie în plină funcție cînd se va face regularea taluselor.

2. Zidul de apărare.

3. Terasamentele.

Dacă lucrarea s-ar executa în total, ea s-ar putea termina în timp de 3 ani.

Digul de apărare.

Singurele cariere din care se poate obține piatra necesară pentru această lucrare sunt carierile de la Canara, — care sunt instalate pentru a putea da piatra cu un preț convenabil și cantitatea necesară.

Pe de altă parte execuția acestei lucrări cerind unele speciale, nu vedem alt mijloc de cît ca ea să se facă prin serviciul Construcțiunel Portului Constanța și pentru aceasta va trebui să intervină o convențiune între Ministerul Lucrărilor Publice și Primăria Comunei Constanța.

Transportul pietrelor pînă la locul punerii în opera trebuie să se facă, prin înaintare, pe uscat, din cauza fundului mic, din cauza depărtării mari a punctului lucrării de port și a numărului redus de zile de lucru în mare.

In acest scop se va putra prelungi una din linile actuale din gara-oraș pe strada Fructelor pînă la creasta malului, unde piatra se va vascula și va aluneca pînă la piciorul malului pe un plan inclinat ce se va construi anume pentru acest scop.

De acolo piatra va fi reluată și se va duce la punctul întrebuițării.

Anrocamentele care formează fondațiunea, vor avea o greutate individuală de cel puțin 1000 kgr.

Pentru talusul dinspre larg se vor alege pietrele cele mai mari și se vor așeza cu ajutorul unei macarale cu aburi astfel ca suprafața acestui talus să fie cît se poate de regulată; apoi golul anrocamentelor pe talusul dinspre larg deasupra cotelui zero, se va umplea cu zidărie de piatră brută cu mortar de ciment, avind dosagiu de 400 kgr. de ciment pentru 1 m.c. de nisip.

După aceasta se va începe zidăria superioară, cu piatră brută cu mortar de puzolană în proporția de două părți de var gras și 5 părți de puzolană. Amestecul mortarului se va face cu manegă cu roți verticale. Se va putea întrebuița însă și mortar de var hidraulic avind dosagiu de 350 kgr. var hidraulic pentru un metru cub de nisip, dar mortarul de puzolană este preferabil.

Suprafața exterioară a zidului se va rostui cu mortar de ciment format din o parte de ciment și o parte de nisip.

Coronamentul și parapetul se va face de beton de ciment format din pietris mărunt cu mortar de ciment. Dosagiu va fi de 0,350 mortar pentru un metru cub de mortar; iar dosagiu mortarului va fi de 400 kgr. de ciment pentru un metru cub de nisip.

Coronamentul și parapetul se vor confectiona dinainte, în tipare speciale iar bucățile se vor așeza cum se așează piatra de talie.

Mortarul întrebuițat va fi același ca cel prevăzut pentru rostuire.

Nisipul ce se va întrebuița pentru toate aceste lucrări va proveni din albia Dunării.

Drenaj

Numărul de aparate de sondaje va trebui să fie suficient pentru a se putea termina toată lucrarea în timp de 2 ani.

Găurile de sondaj se vor face cu o sondă de 30 cm. diametru și se vor cobori neapărat pînă la al 2-lea strat achifer. Această constatare se va face prin orice mijloc se va găsi mai nemerit în

tempul execuției și se va rezerva, prin cașet de sarcini dreptul de a se prescrie atunci, mijloace de constatare, căci dacă însă se ia toate măsurile necesare se poate compromite reușita întregii lucrări.

În caz cînd lucrarea s-ar face prin întreprindere, după terminarea fie-cărui sondaj, se va face un proces-verbal semnat de ambele părți, indicind adîncimea la care s'a oprit sondajul și constatarea că s'a ajuns la stratul achifer.

Nu se va plăti întreprinzătorului nici o gaură de sondaj pentru care nu va exista această constatare.

Indată ce gaura de sondă va fi scoborâtă pînă la cota definitivă, se va proceda imediat la umplerea ei cu piatră spartă avind de la 4 pînă la 8 cm. de latură. — Ea va fi bine ciuruită astfel ca sub nici un fel de cuvint, să nu conțină părți mai mici de 4 cm.

Piatra se va cobori încet printr'un tub de 15 cm. diam. prevăzut cu o pilnie la partea superioară. Tubul va trebui să ajungă pînă la fundul gaurei de sondă și se va ridica treptat cu umplerea ei. Se va merge astfel pînă la nivelul superior al primului strat de apă, care se va constata la facerea fiecărei găuri de sondă. Apoi se va continua umplerea gaurei pe 1 m. de înălțime, cu materiale din ce în ce mai mici pînă la nisip, formind astfel un filtru de 1 m. de înălțime care va avea destinația de a impiedica materialele ținute în suspensie de apele ce s-ar seurge eventual de la suprafață, prin drenurile verticale, să astupe găurile pietrelor sparte.

În fine, restul înălțimii pînă la suprafață terenului se va umplea cu pămînt galben din mai bătut bine, pe măsura ce se face umplutura, spre a impiedica pe cît posibil apele de la suprafață să se scurgă prin drenuri.

Impliniri

Implinirele se vor face cu pămînt provenit din săpătură pentru regularea taluselor. Iar diferența de aproximativ 250,000 m.c. care rezultă din măsurători se va lua din împrumut: parte din platoul ocupat azi de Tigănie, profitind de aceasta spre a niveala terenul pe această porțiune iar restul din malul situat în afară de șanțul comunel.

IV. Drumuri de acces

După cum s'a aranjat deja, s'a prevăzut în proiect drumurile necesare pentru a stabili comunicarea între străzile actuale a orașului cu Bulevardul de jos. — Aceste drumuri sunt indicate pe planul de situație și sunt destul de apropiate.

Numai pe porțiunea dintre strada Plevnel și strada Griviței pe talusul drenat nu s'a proiectat nici un drum.

Dacă, însă, mai tarziu se va simți necesitate se va putea proiecta ulterior un drum și în această parte, cînd, după terminarea lucrării, va încea orice mișcare a malului.

V. Exproprieri

Spre a se obține spațiul necesar pentru a da taluselor o inclinare convenabilă, în partea cuprinsă între biserică Greacă și strada Griviței, am ajuns cu creasta talusului în interiorul proprietăților particulare.

Planurile de expropiere anexate la proiect arată locurile și clădirile ce ar fi eventual de expropriat.

VI. Estimația lucrărilor

La stabilirea prețurilor unitare din devizul estimativ s'a avut în vedere că zidul de apărare se va executa de serviciul construcțiilor portului Constanța, după cum s'a spus la Cap. III: „Execuția lucrărilor”.

Este bine înțeles că dacă execuția lucrărilor s-ar face în alt mod, aceste prețuri vor trebui modificate. Aceasta ar avea loc și în cazul cînd lucrările s-ar executa numai pe porțiuni.

Devizul cuprinde toate lucrările prevăzute în proiect și anume:

Zidul de apărare, drenurile verticale, săpăturile și implinirile, după cum sunt indicate în profilele transversale, precum și banchetele rigolele și șanțul de la piciorul talusului pe partea dintre strada Plevnel și strada Griviței.

Nu sunt cuprinse în deviz lucrările următoare:

1. Impetruirea sau pavarea Bulevardului și a străzilor.
2. Facerile trăsuarelor.
3. Canalizarea.
4. Plantăriile pe străzi și pe tahase. De asemenea nu sunt cuprinse în deviz.
5. Exproprierile.
6. Cheitueri de personal și material pentru conducerea și supravegherea lucrărilor.

CUPLETĂ CONSTANȚE:

(Clatit de manuscrisul său)

Cârjan și cu Smara
Sunt azi două nume
Vestite în țară
Si-o parte din lume...
Dar noi nu-i cunoaștem
De loc, noi profani...
Aici cu renume-s
Doar Manda și Iani !

In tol e sezonul
Si lumea streină
Doar pește mânincă,
Rar, pul de găină.
Dar — dreapt' observa-pe —
Desi șugubeată:
In loc ca să scădă,
Puf peștili in Piață!

Persoane fricoase/
Ce n'au fost în stare
Sa tale o găină, —
Mergind azi pe Mare,
Curajul, puterea
Nu li se mai moale
Si ajung — să mă credeti —
Chiar.... fapă să jupoasie!

Azi Turcul de-aicea
Cir ifos îți spune:
„Stil că în Turcia
E Constituție ?”
— Ce-l aea ? Înțeb, er,
Pe-un June înșolit —
Ce credeti că-mi spuse ?
„Pilaf gratuit !”

In fine Constanța
Iși are azi parcu-i —
Acolo Amorul
Sägeji dă cu arcu-i.
Dar nu nimerește,-
Desi dă pe-ochite,
De cît numai pupezi
Si cloști cufurite.

Nu văd de ce Statul
Aici construește
Căzărmi de artillerie
Si bani prăpădește,
Cind lacu-i alături,
C'un cimp de rigole, —
Grădină ce procură
Ridichi și fasole !

A ars „Panajoti”
Si 'n locu-i se 'nalță
O nouă clădire
Ce lumea... incalză
Se 'ntreabă drumetii,
Cu ochii pe sus,
Cii stilpi fie-care
Acolo a pus ?

La băi la Mamaia
Multă lume spune,
Că-i o panoramă,
O rară minune.
Am fost s'o contemplu, —
Dar sute, nu una,
Văzut... panorame
Rozalbe că... Luna.

In vara aceasta,
Din toți de aice,
Un om, numai unul,
Se simte fericie.
E Ovidiu din Piată,
El e incintat
Căst an de discursuri
Cum — cum a scăpat !

Căldura din iulie
Băgă în mulți strechea —
Vezi droale pe goană
Ciudindu-si urechea.
Chiar Consilierul
Schimbătu-si-aș postul
Si-atunci Stăpinirea
Le-a dat pașaportul !

Curind vom avea iar
Alegeri aicea, —
Pe toți circumaril
Ii bate fericie: —
Si cu-ăștia și cu-ăia
Beau mulți... Ah! ce monștri!
Si cine plătește?
Nu știi? Nu?... „Ai noștri“!

Va fi cruntă luptă
Pentru Primărie, —
Ma rog, cine 'n plească
N'ar vrea ca să fie!
Va fi, cred, bătaie,
Vor da chiar cu... tunul.
Partidele-s multe,
Ciolan, numai, unul !

CRONICA ȘTIINȚIFICĂ

Ceva despre formăriunea Petroleului.

Petrolul, deși cunoscut din antichitate, n'a început a fi utilizat decât de vre-o 50 de ani și de atunci încoace importanța sa a devenit covîrșitoare, cînd din ce în ce întrebînțări cît mai numeroase.

După compozitie, petroleurile se împart în trei grupe: Petrolul american, petrolul rusesc, și în fine cel românesc (și Galician). Petrolul american este un amestec de hidrocarburi (substanțe constituuite din hidrogen și carbon) perfect saturate, hidrocarburi analoage cu metanul; petrolul Caucazian (rusesc) e format din hidrocarburi ciclice saturate (naftene) și în fine petrolul românesc este un petrol intermediu între cele două de mai sus, conținând în plus și ceva hidrocarburi aromatice.

Natural că deosebirile acestea de constituție au făcut ca teoriile ce s'au emis cu privire la modul de formăriune al petroleurilor să fie numeroase și de multe ori în contrazicere unele cu altele.

Pe la începutul secolului trecut fură două teorii față în față: teoria vulcanică și cea organică, dar cea din urmă avu mai mulți partizanți.

După concepția organică, formăriunea petroleului poate fi explicată fie pe cale vegetală fie pe cale animală.

Cind s'a admis originea vegetală a cărbunilor de pămînt, provenind din vegetația luxuriantă a unor anumite epoci geologice, geologii s'au întrebat dacă nu cumva și petroful n'ar fi decât rezidiurile unei destărîri a cărbunilor de pămînt operată în sinul pămîntului, cu atât mai mult cu cît prin destilarea industrială a cărbunilor se fabrică gazul de luminat și ceeace răntne este un gudron prezentând unele asemănări cu petroleurile naturale.

Partizanii originel animale cred că petrolul nu-l decât rezidiul unei destărîri interne a unor gramezi de corpii animale ca pești, crustacee, moluște etc. mai ales că în multe bazinuri petrolieri urmele acestor animale sunt evidente. Astfel, și presupunem că într-un lac de apă dulce, din cauze geologice oarecare, ar pătrunde bruse Marea că o apă sărată; în aceste împrejurări condițiunile mediului sunt modificate, animalele de apă dulce mor și prin putrezirea lor rămîn gudroane din care ar naște și prin destilare (în pămînt) fie pe alte cai, petrolul. Si cum în epoci geologice în care s'a format

petrolul, turbările geologice (depresiuni, inundări de mări, cutremure, etc.) au fost numeroase, teoria aceasta are mulți partizani, mai ales printre americani. Mai în urmă un geolog american: Morrey a perfectionat această teorie, admitînd că procesul de transformare al rezidiurilor organice poate fi provocat și de bacterii, mai ales că sunt localități în cari nu se poate admite acțiunea căldorei ca agent transformator. Sunt alți autori care admit chiar că materia din care s'a format petrolul a fost furnisat tot de aceste organisme microscopice.

Cel mai mult însă a contribuit Engler, un geolog german, pentru că teoria organică să fie admisă de foarte mulți învățăți. Dinsul a destilat sub presiune untură de pește și a dobîndit un lichid identic cu petrolul american; destilind însă pește uscat și a obținut nimic interesant, așa că este evident că materia animală trebuie să încearcă o putrefacție suficientă, cu ajutorul bacteriilor, pentru că grăsimile să fie eliberate și să poată fi supuse după aceea destilărilor naturale.

In timpurile mai din urmă o sumă de chimicii au început să se preocupe de această chestiune și au făcut ca teoria minerală să capete partizanii cît mai numerosi; în numărul viitor vor expune și această teorie.

M. Berberianu

OO INSTANTANEE OO

Moș Ionita

Un bătrîn tinăr bătrîn ca vîrstă și că... multe alte aptitudini; tinăr, la ten și la... gusturi.

In adevăr, cu tot părul lui alb-colție, Moș Ionita dă suita la tineri înainte. Cureiele-l, că-i drept, s'ad mușat de tot; nu-i lasă însă pirdalnică de inimă în pace, care îl dă brinchi pînă și în somn, de... schrijfe chiar patul; cu toate propletele puse.

Pentru a putea avea somnul mai linistit, Moș Ionita face tot felul de exerciții ziuă, ca să obosescă.

Obișnuiește chiar anumite masage, doar-doar și-o potoli bătoșii săi nervi.

Vînător asidu: n'a umblat însă niciodată după patrupe; îi plac multe păsărele, căci mai toate poartă nume de sex femeiesc.

Îi supără grozav o îndrăcîltă de tuse, care de multeori îl dă de... rușine. A lernat de cîteva ori în climat mai dulci, dar n'a putut scăpa de dinsa.

De altfel această tuse seacă îl prinde bine. E „semnatul“, flăcă la dinsul, cu care face să întoarcă capul cu conicele pe stradă.

Nu-i vorbă. Moș Ionita e foarte bine cunoscut prin „demi-mondul“ Constanțean. Tusea lui e perceptă de departe: sună a... poli cu zimți—agonisită din belșug în tinerete.

Semne particulare: Chiar mort, o să facă cu ochiul și în loc de necrolog s'ar putea repeta cuvintele spuse de Christos, Magdalenei: „Trebuie să i se ierte multe, căci foarte mult a iubit!“

Saroglu

Dizolvarea Consiliului Comunal din Constanța.

CAROL I.
Prin grația lui Dumnezeu și voînța națională, Rege al României.

La toți de față și viitor, sănătate:

Așupra raportului ministrului Nostru secretar de Stat la departamentul de interne sub No. 15.736.

Pe baza art. 38 și 39 din legea pentru organizarea comunelor urbane și art. 2 și 3 din legea procedurilor electorale.

Am decretat și decretăm:

Art. I. Consiliul comunel urbane Constanța se dizolvă de Noul pentru motivele arătate în sus citatul raport, numindu-se o comisiune interimară compusă din d-nii: George Boteanu, președinte; Nicolae Negulescu, vice-președinte; Măgirdici Frenchian, Mircea Zamfirescu și Ioan Nicorescu, membri.

Colegiul electoral respectiv se convoacă de Noul pentru ziua de 25 Septembrie 1908, spre a procede la alegerea membrilor care vor compune nouă consiliul comunul.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de Stat la departamentul de interne care însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Castelul Peleș, la 31 iulie 1908.

CAROL
Ministrul de interne, Ion I. C. Brătianu.

N. 2440.

Raportul d-lui ministru de interne către M. S. Regele.

Sire,

D. Prefect al județului Constanța îmi face cunoscut, prin raportul No. 10.767, că membrul consiliului comunel

urban Constanța se îndepărtașă date îndatoritale ce le impune legea și compromite interesele comunelor.

Aloră din aceasta cauză consiliul comunul este descompletat prin demisia sa a patru membru și înlocuită din viață a funcției primar Cristea Georgescu.

În consecință, subsemnatul, pentru ca interesele comunelor să nu suferă, văzind și având consiliul administrativ permanent luat asupra acestor disolvări, conform art. 7 din legea sa organică, pe baza art. 38 și 39 din legea pentru organizarea comunelor urbane și art. 2 și 3 din legea procedurilor electorale, are onoare a rugă respectuos pe Majestatea Voastră să bine-voiască a semna altăratul proiect de decret pentru dizolvarea consiliului comunul și numirea unei comisii interimare, compusă din d-nii: George Boteanu, președinte; Nicolae Negulescu, vice-președinte; Măgirdici Frenchian, Mircea Zamfirescu și Ioan Nicorescu, membri, care să gereză afacerile comunelor pînă la alegerea și instalarea nouului consiliu comunul, precum și convocarea colegiului electoral respectiv.

Sunt, cu cel mai profund respect,
Sire,

Al Maiestății Voastre,
Prea piecat și prea supus servitor,
Ministrul de Interne, Ion I. C. Brătianu.

O CUNUNIE.

Toate ți-le iert Ioane, numai una n'ol putea uita... și aia n'a tîrit la pat și ea mă va băga și-n groapă...

— Si nu știi, Susano, fost-am eu de vină dacă fost să fie-așa...?

— Nu știi nici eu... nu știi și nu zic nimic; numai că, nu pot uita... — de geaba!

Susana aduse mîneca de la cămașă la ochi și șterse două lacrimi ce dădeau să-l pică, duse mîna în jos și se lăsă pe pernă.

Ion o privea cu jalea celuia cel doare oare-ce, dar multe-i stață în cale. Ar fi îmbunătățit cu vr'o vorbă, poate, — dar la ce? Logodna era gata și în scurtă vreme avea să fie nunta. Si-apoi vezi, vorba aia: mai bine ceva de cît nimic; „milă mi-e și de tine, dar de mine mă doare inima“ — își zicea, poate. Ion, și rămasă mai departe dus pe gînduri.

Susana, recăzind pe pernă își atîntă privirea la icoana din față patul. Plecase peste chipul din icoană, prăfuite și uscate atîrnău cîteva fire de flori. Ea privi lung și privi mult la ele. O dulce aducere aminte o legă de biata rămășită a celor firi trăite, — și se întoarse spre Ion.

— De nu ți-l supăr, Ioane, dă-te puțin de-mi dă buruienile alea dela icoană. Nu știi cum mi-or stat în cale chiar acum... Fil bun...

Ion se dădu și-i dete florile.

— Da ce ți-l cu ele?

— Mai nimic... — săcu, fără nădejde, Susana, — dar nu le avui demult în mînă și-aș vrea să le privesc un pic.

Ion sucio țigără și-o aprinse. Susana urmă.

... Aș vrea să mă mai uit un pic la ele... că multe mi-or și spune din vremi de altădată! De multe ori am scuturat pînă casă de cînd le-am aninat peste icoană, dar n'am vrut să le stric. De multe ori o-am auzit pe mama: „să le mal șipi de-acolo!“ dar nu am ascultat-o. Si iată-le acum... de tine-or fost culese, ca să mă 'nveselești și tot tu mi-le dai, ca să mă 'mbucuri... —

Susana oftă odată lung, duind florile la nas, apoi rămasă gînditoare un moment și urmă din nou.

— Vaat-val, Ioane... cum se stinge do vreme toate! Tot de vreme le-al stîns și pe ele, — tot de vreme stinge-ne-om cu toții!... Vremea le aduce, vremea ni-le duce, — și pe noi, așijderi, iară vremea... —

... Ce vremuri frumoase erau atunci cînd mi-al adus tu drîbonicul astă! Eu eram ca și dînsul și, plină de viață, de dor, de veselie, pe toate soațele mi-le țineam cu șaga!...

... Aa? Florile-s pălite, uscate, veștejite amare ca amarul din susțetul ce-l pe gâtat!...

... Si ce asemănare... La ce ni-l dat s'ajungem! De nu erau cu mine bîtele floricele, muriam și nu știam: „Atunci am fost ca ele și azi-s tot ca ele...“ — Ul, Ioane!

Susana ridică florile și le îndreptă spre dînsul.

— Vezile? Ca mine-s, — și-s ca ele!

— Apoi, aşa ni-l data — grăbi Ion și cu piciorul călcă restul de țigare cu aruncare. — Dar mă mir cum de-or stat? — Mă mir și eu, Ioane, dar numai chiar horocu o vrut să mi-le pună pînă azi. — Să doar demult! — De locmai patru veri, la vară cîe n'ol mai apucă-o... — N'ar fi oare mal bine, să nu-mă zici așa, Susano? — grăbi Ion.

— La ce folos mi-l binele, Ioane? — urmă Susana, punind parcă înădins tot jalinicul el, încă pe ficec cuvint. — De locmai patru veri, acum, șiind n'ol mai fin...

Susana se opri, înnechată oare-să cum, dar începu din nou; — numai Ion, muștrat amarnic, nici ochii, parcă nu-l clipea.

... Era în postul paștilor de-acum or fost trei ani, Ioane — tu nu-l mal ținea minte... dar eu nu uit nimică. — Parcă te văz acuma, cum ai sărit pălanul pînă dosul grădinetei, cîn un znop de dribonie în mină. Pălăria și-era, neacătă de-brindușele. Tine, Susano, mi-al zis și mi-al pus pe poală dribonicul; astă și-i daū de noroc și-brindușa asta, și-o daū de dragul tău.

Susana intinse spre Ion, uscată, o biată brindușea.

— O vezi? Îi numai una, uscată, — sărmănuță — dar și-acumă-i tot aia!

Apol reurmă.

... Vărău lui Mîndroc și Oana lui Șufan, cu tot dragul de mine, mi se uita costiș. Eu le vedeam de-a binele, dar tot le-am împărțit și lor. Aci e ce-o rămas. Si parcă dinadins le scoase sfîntu 'n cale chiar acu.. Dar nici că le mal las de lingă mine. În ele-mi văd podoaba și dulceața toată dintr'o vreme... și-o să le iaū cu mine, să mi-le știu în groapă!

Susana grăia, parcă din ce în ce mal greu și-acum o podidise lacrămile.

Ion privea timpit, și nu 'ndrăznea să-măngâie, și, nici să prindă grăi. Ea își urma suspinul crud iar el tacerea lui și numai ceasul deșteptă din curs. Bătuse patru și Ion se ridică să plece.

— Apoi, mă duc și eu, Susano, că prinde-se înseră. Te las cu Dumnezeu...

Te du cu Maica Domnului, Ioane! Ea prinse mina, întîi-a luf Ion și parcă n'ar mai fi lăsat-o dela ea... Simțea îndoarbie-bine, în bietu-l susțet, c'acesta-l bun-rămas-ul de pe urmă.

— Dar nunta cînd gindii că fi, Ioane?

— Nici nu știu, de mă crezi... — răspunse abătut și 'n jumătate glas, Ion.

— Domnul să vămbucure! — sfîrșit Susana. Se întoarse cu față spre părete iar Ion plecă brusc.

— De-ajuns e draga mumi... e de-ajuns! La ce-ți răpui cu voia zilele? Vezi bin' că-tit și-a fost horocu... ce mal pliagi? De ce mal m'ainărăști și tu pe mine, — oară numi-a fi mie destul?

Si sărmana mumi, de curind vădană, ielegea Maria, o rupse 'n plins și ea... și-așa le era lumea de-un cîrd de vreme 'neoace.

Mal bine doar de patru ani în sir se pereindase de cînd dădu în dragoste Susana cu Ion: și eft l'indrăgea dinsa, pe-atit o iubea el — și tot spinul din cale le-or fost doar sărăcia, de nu și-or putut da 'n cuscerie, bătrînil, laolaltă. El, junii, se iubeau, dar — geaba, zicea badea Gligor, tatăl lui Ion, unde nu-l pic de udătură, cam greu inghițî în sec. Copiii se faceau și s'aveau dragi, dar "lipsa-l lipsă", zicea bădiu Gligor. Ion, într'un tirziu plecă 'n țără.

— S'a stringe ceva bană, gindeau bătrînil, și apoi — pace!

Ion o ducea bine prin ale țări și tot la două luni trimetea bană acasă. Ba strinse chiar parale frumușele; era de laudă; și se lătise vestea 'n sat de el — iar babei se zdobiau toate, că: — Ce să mai umble pînă ale străinătăți? Iacă, a lui Spătar îl mindră,

și are șepte sute: să deschizi gura numai, dar nu 'ndorrușă el-te... — S-a lui Mireasă cu casă. — Se holosi să-ți dă, și cineva să te duci în bănești... Ba, nu... Să-i feri să vie. Sa vie să-nșeare... nu bănu că-ai venit să-mă săraci... — Să-ți așa și-mișine-așa, veni și-vremură cămăieti Ion să-nșoare-acasă să seapse de sătane. Ion în zile bune urmărește să-mă săracă... Norocu-l tot noroc, la cine-l dat să fie: Ion scăpa de pușcă cu norocul. Pe el să-vedea numai bătrînil, și, el-ă să-ță fi 'ndurat Stăpinires, de el.

— No, așa! — Acum nuntă! — Acum să ne faciospătu! — jucău în sir, babile. — Văză-bine, Ion acum era — nu de tot, dar oțiră ramă fusul de biet. Susana luf Ti-leagă. Ea, săracuță, ce să facă el cu frumușea, cind erau altele și frumoase și cu bani. Gurile drăcilor de mieri nu mai tăcesu și devunde, de unde nu, îl core — nu alta, dar chiar Gherghina lui Mîndroc, fata 'premarășul'. Apoi de-aci, atât i-a mal fost lui de-a lui Susana, care, de voie rea că-l mal murise și tată-său, căzu la pat bolnavă.

Acum zacea.

Ion, în două rînduri fusese pe la ea — dar rost de vr'o nădejde el n'avea cum să-l dele. că, nu-l lăsa bătrînil.

Susana simțea totul; nici ea nu-l mal ducea nădejdea și slabia, din zi în zi mai rău. Se osilise ca o floricea bătută de înghet și din bujorul cel de fată de mal ier, doar tușa mai rămase.

Ion se logodă. Atât îl trebui Susanel. Cind mama-sa venind din tîrg i-aduse veste, cu toată cruda presimțire, cu toată resemnarea ei adincă, părea că se sfîrșea de voie rea. Si o 'mbuna în fel și chipuri biata mumiă dar — de geaba. Susana își vedea și-așa sfîrșitul, și, bine simțea ea că no mal duce mult, numai că »inima-l inimă și jalea-l jale«.

Acuma se gindi să-l cheme pe Ion să-l mal vorbească odătă... să-l vadă numai, nu de alta, că, chip de-a se se ndrepta nu mal era.

Ion veni — Ion se duse.

Susanel i se împlini ultimul dor — și-acum parcă aștepta să-l bată ceasul de pe urmă.

Tinut de treburi și de alălti mulți, slăcăul și de-ar mal, și yrut că să mal, vie, nu-l dădea răgaz. Zilele trecoau mereu și ca Dumînică avea să fie nuntă. Susanel, Vineri îl fu rău de tot. Chemară pe dostoru, — dar la ce? Vorba că, inima de mumiă, îl tot ea, Popa era plecat de-acasă și numai pe Dumînică venea, și așa, a trebuit să cheme pe cineva. Dar nu i-a părut rău; i-o fost dat dostoru un răgăpt, și i se mai ușurase.

Veni și Dumînică.

— Du-te mumi, la biserică — grăbi Susana. — Du-te, să fii batăr tu în locul meu...

Si mumi se duse.

Cumunia se săvîrși.

— Dar cum îl mal e Susanel? — Da sculatu-s'o? — Da mal bine-i? — o grămadă deu cu sfîrșările, pe mumiă, fete și hoveste.

Iar ea, răspundea pe-un glas, la toate, mijindu-i lacrimile.

— Poi, știi, dragile mele... cind ajungi pe-atită, ești ca și ajuns...

— Oare ce-a fi, tu vărăjo, de-o fost așa de trist la cununie, mirele?

— Nu și-o luat ochii din pămînt...

— Si n-o schimbă o vorbă, cu nimenea...

— Nici cu mireasa n-o vorbit...

— Da nici nu s-o uitat la ea, tu! — se imboldeau, după rostul lor, muierile; unele punind parte mirelui, altele miresei, iar unele Susanel, care și ea era în vorbă.

— Tu, își trăi și-ți vedea... dar să știi că nu-l a bună... — sfîrșit una dintr'însele.

La socru-mic, la Mîndroc, primarul din Călătuni, veselia era mare. Mesenil erau mulți și aleș. Petrecerea, drăgușoasă; toți cu voie bună, chișiuă pe intrecute; însuși socru-mic părea fusul de Ionu lui Gligor. Ca doar și era drăguț, și nalt, și chipos; și apoi, prea ar fi și fost de tot, să nu-i lăsă putut el, da,

Gherghinel care, își fi iubit, că doar îl avea drag, dar nu 'ndrăznea să-l să-l Tîlegă. Drept și aia, că Susana era oțea mai cu minte și mai drăgușă și mai umplută, dar la urma urmei, nu era și prenășăpălu. Si apoi — se sfudea Mîndroc. Înnăbușită oare și-cum tot pe sine — o fostă fi-așa. Sos și popa, fiul Masul, că Sîntul și dezlegă masa.

— Să trăiască soții!

— Să trăiască mirii! — se închină voios de pretutindeni. Vinul surgea; minciurile, care de mal care și patru ceterăi ale cău pe intrecute. Mireasa videa totă de-atita ferice și-o veselie de coale care fără de învingea mereu printre nuntășii toști. — Numai de-o parte, unul, prin chipotele lor, ca de-o osindă osta înăbușit. Acesta era Mirele.

Dar deodată, o voce plingătoare se nașuști în curte.

— Da, ce-l? Ce e? Ce este? — se întreba de zor.

Din curte pătrundea în casă un val de dezădăjduit de mumiă.

— Fata mea dragă mea! — iertați-mă nuntășilor, iertați-mă soților!

— Da ce-l. Doamne!..

In prag apără o tristă figură. Era muma Susanel.

— Părinte! Vin părinte... să-ți ierte Dumnezeu păcatele... Susana mea și dă sufletul și-l necuminecată... — Oh! dragul meu... și eu am nuntă astăzi!..

Prestoul plecă cu ea.

Un vînt rău pare că suflase. Vivatul de adineauri amuți. Mesenil șopoteau cu groază. Un bătrîn își făcu cruce —

— Fări-ne Doamne de rău!

Casele Susanel erau față în față cu ale lui Mîndroc, — și ea și dădea duhul... cind peste drum, se ospătau nuntășii dragului ei!..

Prin fereastră, din fund, se putea privi bine în casă la ea. Biata-mumiă, de durere, se lovea cu pumnii, despletită rupindu-și părul, că prinșă de frigurile nebuniei.

In dreptul fereștelui Susanel, din cind în cind apărea o umbră.

Prestoul încrucisase mîinile în semn de rugăciune.

— Susana, trebuie că să-a sfîrșit... — rostise cineva, dar în același clipă — Bum-Bum! — detinută ea deodată două descărăcături de pușcă.

Mireasa tipă și căzu leșinată. Ai casel să-rișă cu groază în jurul ei — și Mirele nu era niciieri!

Un nou fior, că moartea de rece trece prințre oaspeți. Toți înlemniră.

De peste drum, prestoul, că de o rea prevestire, grăbi în ușă. Aci întuneric orb — și totul pustiu. Dînd să se reîntoarcă simții un horăcit. Pătrunse 'n grădiniță din față casei și 'n dreptul fereștelui, la raza luminărei, zări un om culcat. Se apleca spre el și numai nu incremeni.

... Ionu lui Gligor zacea lat.

După două zile dela cununie, un car împodobit și tras de sease boi, ducea spre vesnicul lăcaș trei albe-jalnice sicerie, urmate de-o lume de 'njeliști' nuntășii....

Pe-o mumiă, văduvită de toată el nădejde de brațe o purtau doi tați și alte două mumi; — iar ea, în mijloc încrucisată, ducea un jalnic dor... uscate, prăsuite, două fire de dribonie și-o tristă brindușea... —

Cruță-Delășile.

Doctorul G. PSĂRAFTI

Str. Costache Negri No. 3.

(Calea Strada Libertății)

Consultării în fiecare zi dela 4-6 p.m.

INFORMATIUNI

Prinim serioase plângeri contra Administrației Tîrgului de vîte dela Anadolchiol. Ni se relatează, că locuitorii satului sunt amenințați să rămână fără de păsări. Oamenii Tîrgului s-au transformat în adevarăți „găinari”, cari, sub pretextul a tot felul de contraveniuni, au parvenit să nu mai cumpere carne dela măcelari.

Uvertizăm, că poate să îi se aplique. La comisia perde omenia!

La alegerile comunale dela 25 Septembrie, astăzi că urmează u cîndida trei liste. Este probabilă și formarea unei a patru liste.

Alegerile Camerei de Comerț au fost validate. D. Em. Brancovici dezistindu-se au fost confirmajă ca membri ai nouel Camerei următoarele persoane: d-nă Dim. Nicolaescu, Eremia Blebea, Vasile Toma, Vasile Murelli, Ionica Dimitrescu, M. Frenchian și N. Brattu.

Instalarea urmează a se face în ziua de 14 c.

Afări că a trebuit motor electric dela uzina comună a fost complet instalat. Cu toate acestea partea de sus a orasului continuă să nu fie iluminată, deși de patru luni lumina e purtată cu vorba, de azi pe milne.

Sunt curioși a vedea cînd se va sfîrși odată cu acest scandal.

Luna aceasta urmînd a se face manevre de cavalerie. În Dobrogea, fiecare din regimenterile de roșiori participante va pleca la 16 August din garnizoana sa.

Ele trebuie să se afle în fața Hîrsovei la 20 August, cînd se va trece Dunarea. Manevrele se vor face în regiunea Hîrsova-Babadag-Constanța. Ele vor fi încheiate la 12 Septembrie; apoi regimenterile de roșiori se vor înapoi la garnizoanele lor spre a participa la manevrele regionale ale brigăzilor lor.

După cum am anunțat, în ziua de 15 August, Societatea marinărilor civili din Constanța a organizat o a doua serbare nautică sub înaltul patronaj al M. Salcă Reginei.

O serbare de grandiozitatea acesteia nu s'a mai dat pînă acum în localitate.

Comitetul își dă toate silințele pentru ca să întreacă toate așteptările.

In ziua de 27 iulie a.c. s'a pus bazele unui „Cerc de ajutor reciproc al funcționarilor din Constanța”, care și-a ales următorul comitet:

N. Stănescu (gară) președinte; Eug. Popiceanu (postă); N. Diaconescu (Tribunal) vicepreședintă; N. Cantacuzino (prefectură); N. Mangiușea (ad-min fin) censor; I. Niculescu (judecătorie) casier; M. Parseghian (prefectură) contabil; I. Vechiulescu (vamă) secretar; St. Simionescu (contr. port); N. Vasilescu (S. M. R.), Eftimiu (primărie) și L. Antoniu (serv. san. port) membri.

Pentru formarea unui inceput de fond, cercul a organizat în seara de 8 c. la Cercul din localitate o mare serbare, la care a participat pe lîngă d. Prefect al județului și un public foarte numeros. Beneficiul net al serbarei a fost de 940 lei.

Zilele din urmă a murit la Tulcea avocatul N. Baboianu-Droe, unul dintre cei dinti Români veniți în Dobrogea și un fruntaș al baroului tulcean.

Așa că abia s'a găsit doi trei prieteni, cari să-i însoțească rămdăștele pămîntesti pînă la groapă.

Rusine.

Astăzi a început din viață, în spitalul din localitate, primul comunei Lipnița, Em. P. Dracopol. Fost slujbaș în mai multe comune din județul nostru, moare sărac, lăsând după sine și încredințind soartei o vîlăvă cu doi copii.

Carul funebru a fost condus la locașul de veci de mal mulți cunoscuți din localitate.

Fie-i înțărîna usoară.

Se știe că executarea cărților de judecată și a sentințelor date asupra unor asemenea cărți se face în comunele urale de către judecătorii de ocol său, cu delegație, de către statari sau administratori de plasă.

In Dobrogea acest lucru urmează să fie făcut de subprefecți.

Avindu-se în vedere că plășile din cele două județe Tulcea și Constanța sunt foarte întinse, iar sub-prefecții nu pot să-și îndeplinească această sarcină, din care cauză ar suferi și imprimării, ministerul de Justiție a dispus să nu se delegă sub-prefecții de către înținderă se seamă de imprejurările arătate și mai ales de distanța unde se găsește locul pentru executarea cărților de judecată.

TRAIAN BELU

AVOCAT

Constanța

Banca de stocă

Specialitățile Farmacistului Ion Berberianu

DIN CONSTANȚA

Mentine onorabilită Deouă Medalii de Aur
Paris 1901 Nizza și Roma

Cinci Medalii de Argint:
Atene, București, Constanța, Craiova și Madrid.

Apa de Gura HYGEA Intrebuintarea zilnică
mirosul urât al gurii, durerile de gingi și de măsele
să dispare în cel mai scurt timp. De asemenea este
cel mai placut-aromatic al gurii. În-
tărind gingiile și conservind dinții. **Sticla 2 Tei.**

Crema HYGEA este un preparat igienic pentru
înfrumusețarea și înfrăgesarea
pielei. Face să dispare în cel mai scurt timp: piatră,
coșuri, pete de sarcină, ficeat, bubuiete
etc. și face tenul alb fraged și catifelat. **1 litru borcanul**

Elixir de sănătate al Sfintului Ion Botzatorul

(aprobat de Consiliul Sanitar Superior). Elixirul, acesta fiind preparat din sub tanțe vegetale tonice purgative și amare este cel mai bun medicament ce se poate intrebuită atât în contra tuturor boalașelor de stomach, cât și contra celor care au o legătură oarecare cu regulata activitate a organelor digestive. Așa: ame-
te la, colicele, durerile de stomach, de cap, galbinarea,
greață, încărcări de stomach, indispoziții, melano-
coli, lipsa de poftă de mânăcar, trinji, rigori, venini
etc. sunt combatute cu deosebită eficacitate. **Lei 2,25 Sticla.**

Capsule salolate BERBERIANU — Cele
eficace ce se pot intrebuită contra bolenilor fie acu-
tuie cronice, vindecind numai în cîteva zile secur-
gerile cele. **Pretul: 5 Lei cutia cu 50 de capsule.**

Depozit Drogueria BERBERIANU Constanta
Central Contra ramburs se expediază în toată țara.
Comenzi dela 15 lei în sus, se trimit franco.

Apropindu-se sezonul, atragem atenția d-lor pro-
prietari și arendași că magazinul de fierărie al d-lui Marcus Birnfeld, așezat pe strada Carol, în fața Oficiului postal (foștil magazin Ciorapci) s'a aprovisionat cu toate unelele agricole atingătoare de fierărie și articole tehnice privi-
tare la mașinării, precum curele de transmisie, sine de
batoze, manometre, oțeluri, arămuri, diferite piese pentru
mașini, articole de cauciuc și asbestos, de toate dimensiunile,
orice uleiuri precum minerale, valvoline, vaseline, unsori
consistenti; combustibile pentru motoare. Magazinul s'a
aprovisionat de asemenea cu cimenturi, var hidraulic, ta-
bie albe, negre, de zinc, de alamă; precum și orice fel de
fierărie pentru clădiri.

In același timp, disponind de un stoc de porcelanerie, faianserie lămpli, orice articol de sticlărie, de care voește
să se desface, se atrage atenția tuturor că aceste articole sunt puse în consumație sub costul lor.

Se garantează serviciul constițios și se desfide orice concurență.

A apărut și se află de vinzare la libră-
riile din Constanța Proprie-
tatea Imobiliară din Dobrogea
— (Diferitele Improprietări,
vinzări, și de posesări de pă-
mînturi) lucrare datorată d-lui
Const. N. Sarry, directorul a-
cestui ziar.

Doctor FRANGOPOL

De la FACULTATEA din PARIS

Specialitate pentru boala de gât, fară, trich și cili inflama-

Consultări de la 2—5 p. m.

No. 108 — CONSTANȚA STRADA CAROL I. — No. 108

Dum-Dum

Cei mai bun remediu pentru stîrpirea păduchilor
de lemn din mobile sau din perejil camerei. Dis-
truge cuiburile și desinfecțează în același timp.
Efectul e surprinzător. Nu conține substanțe otră-
vitoare.

Pretul flaconului Lei 1.—
Singurul Depozit: Drogueria Medicinală
Alex. J. Heldenbusch, farmacist, Constanța.

Dimitrie Bălănescu

107 — Str. Carol — 107

Magazin de Ferărie

asortat cu braște, lacăte, balamale, cuie de
sîrmă, ciment, var hidraulic, nicoale, men-
ghinele, etc.

Specialitate în articole de vopsele fine

— Uleiuri englezesti și lacuri garantate. —

Doctor NICOLETOPOL

special in boalele

de ochi, nas, faringe și laringe. Întreprinde orice operație, după metodele cele mai moderne.

— CONSULTAȚIUNI: dela 3—5 p. m. —

Domiciliu: Str. Vasile Alecsandri (înălțul Telegrafo-poșta)

Telegrama din Schönkirchen: Trimiteti-mi vă
rog, 6 bucăți Săpun de Lapte de Crin
marca „Cal de lemn” Rambursă prețul.

Contestă Rantzau Bismarck —

— Stimă Domn. Vă rog să binevoiți a-mi
trimite 6 bucăți din excelentul săpun de
„Lapte de Crin” marca „Cal de lemn” con-
tra ramburs, cum mi-ați trimis totdeauna.

Cu stimă: Contesa L. Dohalsky. —

Mal bine de cît cu documentele de mai sus
nu s-ar putea aduce un omagiu efectelor su-
perioare și renomului Săpundul de lapte de crin
marca „cal de lemn”. Astfel, ne sosesc în tie-
care zi acte de recunoaștere care certifică în mod
clar cum că **Săpunul cu lapte de**

Crin marca „Cal de lemn”

este incomparabil de bun contra pistrelor, pre-
cum și pentru tratamentul tenului obrazului, și
aceasta o justifică consumul de micioane de să-
puni pe an, cu toată concurența altor săpuni.

Același lucru e și cu produsul **„Bay - Rhum”**
pe care efectul incomparabil contra mătrelor și
a căderel părului, precum și pentru întărirea
părului și pentru a obține un păr abundent —

Așindouă acestea produse sunt delă renomata
și în toată lumea cunoscută și apreciată Fabrică
—

■ „Bergmann & C.ie” din Tetschen, a/c. ■

care a fost fondată în anii 80 din secolul trei-
cuc și care pe baza produselor ei ireprozabile
a căpătat un loc de frunte printre celelalte ta-
bări de parfumerie din Austro-Ungaria.

In multe rînduri, această fabrică a căpătat
recompensa cea mai mare. La expozițiile din
Dresden, Geneva, Praga, Zürich, Tetschen, sus-
sig și Reichenberg, medalii de aur și argint
ceea ce aduce omagii produselor ei superioare
în articole de cozmetice și parfumerie.

Depozit la Drogueria Medicinală :: A. I. Heldenbusch

Str. Carol — sub Hotel Regal
și la Frizeria Hristu Eftimiade, Strada Carol.

ROMANIA
POLITIA ORASULUI CONSTANTA
Nr. 11898

PUBLICATIUNE
Se publică spre cunoașterea generală că d. Judecătorul Urban Constanța, prin adresa cu Nr. 4741 a fixat ziua de 17 August 1908 pentru vinzarea cu licitație publică a d-lui Gh. Cornea și Florica Cornea, urmărite pentru despăgubirea d-lui F. Wainstock și, de sume ce se arătă în baza cărrei de judecată cu Nr. 473 din 908 investită cu formulă execuțorie.

Vinzarea se va efectua în Piața Carol, începînd în orele legale.
Sub-comisar, Nic. Drăcopol

NOU

STICLE ISOMETROPConservarea
Ochilor

Patentate în Europa și America

Patentate în Europa și America

Se va cere această IS.
marcă pe fiecare sticlă.CEA MAI CLARĂ VEDERE
FĂRĂ A OSTERI OCHIIEvitarea Fluorescenței
dăunătoare ochilor**Experiențe făcute cu Razele Roentgen**

Sticle premiate de Academile oculare din Europa și America.

Depositar general și unic pentru Dobrogea

P. SCHAPIRA, Bijoutier
Furnisatorul Curței Regale.—Constanta**Farmacia „VICTORIA”
POMPEI G. CIUPERCESCU (Brăila)**

Fost chimist expert al Văii Brăila

Str. Carol No. 9 colț cu str. Comercială

vis-a-vis de fostul local al Băncii de Scont

CONSTANȚA

Medicamente, pansamente, specialități, parfumerie, cauciucuri etc., din cele mai renumite fabrici din străinătate.

Laborator special pentru preparația pudrelor, prafuri de dinți, Eau de Cologne, parfumuri, specialități etc., chiar după cererea clienților.

Recomand în special distinselor mele cliențele:

- Pasta dentifrice „Aphrodita” ultima creație în domeniul dentifricelor, neconținând cretă. Curață dinții fără a-i zgâria, dissolvă piatra fără a ataca malțul, desinfecțează energetic gura, lăsând după spălare un parfum suav. Un borcan elegant 1 leu, 5 borcani 4 lei.

Apă de gură „Aphrodita”, care prin calitatele

el neintrecusăcut ste, a fi preferată tuturor apelor similare. În stare concentrată servă ca anestezie în dureri de dinți. Sticla 1-25.

Cremă pentru unghii „Aphrodita” pentru întreținerea și curățirea unghiilor, dindu-le o culoare roz vie naturală și un luciu strălucitor, parfumând și mina. Doza 1 leu.

EAU DE COLOGNE distilație quadrupla specială 5 lei kilo.

Esență pentru preparat în casă Eau de Cologne. 1 dosă pentru 1 litru 2 lei.

Cornalin distrugătorul bătăturilor. Vindecă sigur în cîteva zile. Doza 1 leu.

Gonoryl „Ciupercescu”. Remediu sigur și discret. Vindecă scurgerile cele mai rebele în cîteva zile. Doza 6 lei.

Singurul depozit al acestor preparate, pentru toată țara:

Expediție promptă în provincie, contra mandat poștal, atât a preparatelor de mai sus cît și a orice altie medicamente, trimițându-se rețeta.

Serviciul special pentru distribuția la domiciliu,

Marcu Birnfeld

Strada Carol, No. 71, Vis-a-vis de Poșta

CONSTANȚA

Mare magazin assortat cu toate articolele de:

ferărie, table de fer, cimenturi, uleiuri, geamuri, țevi de fer, robineterie pentru instalații de apă, closete, alămărie, armurărie, sticlărie, faianerie, sobe, etc. etc. etc.

Prețuri reduse.

D-na DOCTOR IN MEDICINĂ

Ersilia Cătescu-Nicorescu

DE LA UNIVERSITATEA din BUCUREȘTI

Specializată în dentistică și boale de gură, la clinicele din Berlin. S-a stabilit în Constanța, Piața Independenței 26. CONSULTAȚII 9-12 a. m. și 4-6 p. m.

De Vanzare

În Anadolchioi un loc în întindere de 2236 m. p. cu 2 fațade, avind pe dinisul ecaraturi, beciu boltit, flintină în piatră în curte, o grădină cu 300 pomli altoiți și 180 butuci de vițe altoite.

A se adresa D-nel Căpitan Botez, în localitate.

HOTEL ȘERBANESCU

STR. 11 IUNIE

Sub administrația însuși a proprietarului OFERĂ CAMERE BINE MOBILATE

DE O CURĂTENIE SUPERIOARĂ

SI CU PREȚURI MODERATE

Vizitatorii pot găsi în acest hotel o găzduire liniștită.

**TIPOGRAFIA
Dimitrie Nicolaescu**

■ Piața Independenței — CONSTANȚA — Str. Carol și Traian. ■

Asortată cu caractere moderne și cu mașini noi, este în măsură a executa tot felul de lucrări atingătoare de această artă. În diferite formate și culori, cu cea mai mare acuratețe, exactitate și promptitudine.

Legătorie de Cărți și ame p. Tablouri

Esecută cele mai elegante și plăcute lucrări.

Unicul magazin de LIBRARIE și PAPETARIE

Depozit de registre și imprimante pentru autorități.